

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Zsuzsanna Dunai

Svarande: ERSTE Bank Hungary Zrt.

Tolkningsfrågor

- 1) Ska punkt 3 [i domslutet] i den dom som domstolen har meddelat i mål C-26/13 förstås på så sätt att den nationella domstolen kan avhjälpa ogiltigheten av ett villkor i ett avtal som ingåtts mellan en näringsidkare och en konsument även om det strider mot konsumentens ekonomiska intressen att avtalet består?
- 2) Är det förenligt med den befogenhet som Europeiska unionen har getts för att säkerställa en hög konsumentskyddsnivå samt unionsrättens grundläggande principer om likhet inför lagen, förbud mot diskriminering, rätten till ett effektivt rättsmedel och rätten till en rättvis rättegång att en medlemsstats parlament genom lag ändrar civilrättsliga avtal av samma slag som ingåtts mellan en näringsidkare och en konsument?
 - 2 a) Om den föregående frågan besvaras jakande, är det då förenligt med den befogenhet som Europeiska unionen har getts för att säkerställa en hög konsumentskyddsnivå samt unionsrättens grundläggande principer om likhet inför lagen, förbud mot diskriminering, rätten till ett effektivt rättsmedel och rätten till en rättvis rättegång att en medlemsstats parlament genom lag ändrar olika delar av låneavtal uttryckta i en utländsk valuta, i syfte att skydda konsumenterna, vilket emellertid går emot de legitima intressen som konsumentskyddet avser eftersom låneavtalet fortsätter att vara giltigt efter ändringarna och eftersom konsumenten är skyldig att fortsätta att stå för den kostnad som följer av valutarisken? **[Orig. s. 2]**
- 3) Är det, med avseende på innehållet i avtal som ingåtts mellan en näringsidkare och en konsument, förenligt med den befogenhet som Europeiska unionen har getts för att säkerställa en hög konsumentskyddsnivå samt unionsrättens grundläggande principer om rätten till ett effektivt rättsmedel och rätten till en rättvis rättegång att nämnden för enhetliggörande vid en medlemsstats högsta domstolsinstans, i alla civilrättsliga frågor, genom "avgöranden som meddelas för att främja en enhetlig tolkning av rättsliga bestämmelser" styr den aktuella domstolens rättspraxis?
 - 3 a) Om den föregående frågan besvaras jakande, är det då förenligt med den befogenhet som Europeiska unionen har getts för att säkerställa en hög konsumentskyddsnivå samt unionsrättens grundläggande principer om rätten till ett effektivt rättsmedel och rätten till en rättvis rättegång att nämnden för enhetliggörande vid en medlemsstats högsta domstolsinstans, i alla civilrättsliga frågor, genom "avgöranden som meddelas för att främja en enhetlig tolkning av rättsliga bestämmelser" styr den aktuella domstolens rättspraxis, när ledamöterna i nämnden för enhetliggörande inte utnämns på ett sätt som medger insyn, enligt i förväg fastställda regler, när förfarandet vid nämnden inte är offentligt och när det i efterhand inte går att få kännedom om det förfarande som genomförts, nämligen de sakkunnigutlåtanden och den doktrin som har beaktats, eller hur de olika ledamöterna har röstat (överensstämmande eller skiljaktig mening)?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Fővárosi Törvényszék (Ungern) den 10 mars 2017 –
Orsolya Czakó mot ERSTE Bank Hungary Zrt.**

(Mål C-126/17)

(2017/C 221/04)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Fővárosi Törvényszék

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Orsolya Czakó

Motpart: ERSTE Bank Hungary Zrt.

Tolkningsfrågor

- 1) I syfte att fastställa beloppet för ett låneavtal, uppfyller en formulering som den i punkterna I/1. och II/1. i det omtvistade avtalet, vilken anger att det fastställda beloppet 64 731 CHF såsom indikativt värde, samtidigt som beloppet 8 280 000 HUF anges det högsta beloppet för en begäran om finansiering och som länkar fastställandet av lånebeloppet till en juridisk förklaring av den part som ingår avtalet med konsumenten samt till uppgifter i dennes bokföring, kraven på en klar och begriplig formulering enligt artiklarna 4.2 och 5 i direktiv 93/13/EEG ⁽¹⁾?
- 2) För det fall det fastställande som gjorts i punkterna I/1. och II/1. i avtalet inte utgör en klar och begriplig formulering, vilket innebär att det är möjligt att bedöma om dessa klausuler är oskäliga – och om de anses oskäliga, kan avtalet då i sin helhet förklaras ogiltigt, med hänsyn till att det följer av nationell lagstiftning att om föremålet för avtalet inte kan fastställas medför det att avtalet ogiltigförklaras i sin helhet?
- 3) Under antagande att avtalet kan förklaras vara giltigt, kan beloppet då fastställas på det sätt som är mest gynnsamt för konsumenten?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal (EGT L 95, s. 29).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 15 mars 2017 – X-GmbH mot Finanzamt Stuttgart – Körperschaften

(Mål C-135/17)

(2017/C 221/05)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: X-GmbH

Motpart: Finanzamt Stuttgart – Körperschaften

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 57.1 EG (nu artikel 64.1 FEUF) tolkas så, att artikel 56 EG (nu artikel 63 FEUF) inte heller är tillämplig på en restriktion för kapitalrörelser från en medlemsstat till eller från tredjeland i samband med direktinvesteringar som var i kraft den 31 december 1993 om den vid referensdatumet tillämpliga nationella lagbestämmelsen som begränsar kapitalrörelser till eller från tredjeland i huvudsak endast var tillämplig på direktinvesteringar, men efter referensdagen har utvidgats till att även gälla portföljinnehav från utländska bolag som underskrider tröskeln för andelsinnehav på 10 procent?
- 2) Om den första frågan ska besvaras jakande: Ska artikel 57.1 EG tolkas så, att det ska anses vara frågan om en tillämpning av en vid referensdatumet befintlig nationell lagbestämmelse som begränsar kapitalrörelser till eller från tredjeland med avseende på direktinvesteringar när en senare lagbestämmelse som i huvudsak motsvarar den begränsning som är tillämplig vid referensdatumet blir tillämplig, men den begränsning som gällde vid referensdatumet emellertid under en kortare period hade förändrats kraftigt genom lag som antagits efter referensdagen och denna förändring visserligen i rättsligt hänseende trädde i kraft men i praktiken aldrig tillämpades, eftersom den redan före den tidpunkt när den kunde bli tillämplig för första gången i ett enskilt fall ersattes av den lagbestämmelse som nu är tillämplig?
- 3) Om någon av de båda första frågorna ska besvaras nekande: Utgör artikel 56 EG hinder mot en nationell bestämmelse, enligt vilken till beskattningsunderlaget för en skattskyldig person med hemvist i denna medlemsstat, vilken har ett innehav i ett bolag med hemvist i en annan stat (i förevarande mål Schweiz) på minst 1 procent, görs ett tillägg, proportionellt, i förhållande till ägarandelen, på grundval av de inkomster av kapitalplaceringskaraktär som detta bolag erhåller, om dessa inkomster påförs lägre skatt än i förstnämnda stat?